

Retninger, hvor det er til Fordel for den, men ikke betragtes som Købstad, men som Land, hvor dette er en Fordel. Med dette Forbehold skal jeg i øvrigt ikke rejse nogen Indvending mod, at Loven udstrækkes til ogsaa at gælde Marstal. Men før det er sket, ser jeg ikke, at Generaldirektoratet kan bringe Loven til Anvendelse.

Blem: Ved Finanslovens 1ste Behandling i Fjor tillod jeg mig at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa Mangler ved Transportforholdene, navnlig for vort Flæsks og Smørs Vedkommende, paa det forenede Dampskibsselskabs Esbjergroute og paa den Station i London, hvortil navnlig Flæsket føres, Godmoneysstationen. Jeg vil udtale min Anerkendelse lige over for Landbrugsministeriet, der har taget energisk fat paa Sagen, saa at de værste Ulemper ere afhjulpne. Flæsket dirigeres foruden ad Esbjerg—Parkeston tillige ad en anden Route, Esbjerg—Thamshaven, saa at der ikke har været nogen Klage over, at Flæsket har staaet over, og ogsaa paa Godmoneysstationen er der gjort en Del; der er kommet mere frisk Luft gennem Trækuller og Luftventilation; skønt man kunde ønske, at der var gjort endnu mere, vil jeg dog udtale min Tak for det, der er gjort. — Hvad Landbrugsministeriets Budget i øvrigt angaar, har jeg egentlig ikke noget at indvende mod de Bevillinger, der foreslaas, de synes mig velbegrundede. Derimod savner jeg Forslag til en Bevilling til en Konsulent i Hønsæavl, eller rettere, den danske Andels-Æggesports Forenings Bestyrelse har indsendt et Andragende om at faa et Statstilskud til Hjælp, saa at de kunde holde deres egen Konsulent, og den fortjener sikkert en saadan Støtte for sin udmærkede Virksomhed. Jeg havde ventet, at der var kommet et saadant Forslag, og maaske kan det ogsaa komme senere. Jeg vil indtrængende anbefale det. — Jeg vil dernæst tillade mig at gøre opmærksom paa, at der fra Fiskernes Side er almindelig Klage over Anvendelsen af de 25,000 Kr. til Fiskeriet i Almindelighed. Denne Bevilling er ikke forhøjet siden 1885, da den blev forhøjet fra 12,500 til 25,000. Der ankes over, at disse Penge uddeles alt for meget i teoretisk Ojemed, til Bladunderstøttelser, Rejser og lignende, og egentlig ikke til Forsøg i det praktiske Fiskeri, og det havde man dog tænkt sig, da Bevillingen er til „Fiskeriet i Almindelighed“. — Jeg vil dernæst omtale nogle Klager, der ere fremkomne over

for mig angaaende Trafikforholdene, og som jeg kunde have Lyst til at rette Spørgsmaal angaaende saavel til Trafikministeren som til Landbrugsministeren. Det hænder ikke saa sjældent, at ferske Varer, der sendes med Jernbanen og betales som Ilgodsfragt, komme for sent til Bestemmelsesstedet, blive ødelagte og konfiskerede. Naar nogen spørger Generaldirektoratet for Jernbanerne, hvilken Erstatning det vil give, lyder Svaret altid, at det ikke er erstatningspligtigt, fordi Leveringsfristen efter Reglementet ikke er overskreden. Jeg kan saaledes nævne, at fra Odense Svineslagteri blev der i Fjor og nu ogsaa i Aar den 4de September sendt ferske Varer til København; de skulde være ankomne om Morgenen den 5te, men kom først om Eftermiddagen og saa viser det sig, at en Del af Varerne ere blevne fordærvede og konfiskerede. Der svares, at Leveringsfristen er ikke overskreden. Ja, det er ganske rigtigt, fordi Varerne efter Reglementet kunde vente halve, ja hele Dage, inden Leveringstiden udløber. Det viste sig saaledes i Fjor Efteraar, at der var Jernbanevogne, ladede med Kød baade i Nørre-Sundby og Aalborg, som skulde gaa til Hamborg; de bleve standsede i Aarhus og kom 24 Timer for sent til Hamborg, og man tabte 8 Øre pr. Pund Kød. Paa Forespørgsel om, hvorvidt man kunde faa Erstatning, blev der svaret nej, fordi Leveringsfristen ikke var overskreden. Det er rigtigt nok, men jeg vil dog henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, hvorvidt der alligevel ikke kunde gives et Paalæg til de forskellige Stationsforstandere, navnlig der, hvor der udføres ferske Varer, om, at de saavidt muligt gøre sig Umage for, at slikt ikke passerer, selv om de kunne skyde sig ind under Leveringsfristerne; og hvis det ikke kan forslaa, vil jeg ønske, at vi kunne faa disse Indleveringsfrister forkortede for Ilgodsvarer, hvor der betales Ilgodsfragt. Dernæst har der ogsaa enkelte Steder været Klager med Hensyn til Transporten af Æg. Jeg skal saaledes nævne en Station paa Fyn, som hedder Naarup. Der er det gentagne Gange sket, at Æggene slaas i Stykker i Kasserne. Det vilde Statsbanerne heller ikke erstatte; de svarede, at de ikke vare erstatningspligtige, og det ere de efter Lovens Ordlyd heller ikke. Stationsforstanderen erklærer, at Kasserne ere daarligere, mens Afsenderen og Modtageren erklære, at det er nogle af de bedste Kasser, som ere benyttede; det er Patentkasser, med Jernbeslag baade paa Gavlene